

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ 13—'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 18—'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ

σᾶς χαιρετᾷ με gala στολὴν τὸ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

τοῦ ἔτους 1881. Περιέχει ὕλην ὑπεράνω τῶν 150 σελίδων καὶ ἱκανὰς γελοιογραφίας τοῦ συντάκτου τοῦ Ἀσμοδαίου κ. Ἀννίνου.

Μεταξὺ τῶν γραψάντων εἶναι καὶ ὁ κ. Ροῖδης.

Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ παρηγγέλθη εἰς χρωματολιθογραφεῖον τῆς Νεαπόλεως.

ΤΙΜΑΤΑΙ 1 1)2 ΦΡΑΓΚΟΥ.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΑΣ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐρρέτω.

Ἡ Βουλὴ ἐρρέτω.

Τὸ σύνταγμα ἐρρέτω.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐρρέτω.

Τὴν Τράπεζαν δευτε προσκυνήσωμεν· αὐτὴ εἶναι ὁ κύριός μας καὶ ὁ Θεός μας.

Τί εἶναι ἡ Τράπεζα ;

Τὸ χρῆμα.

Ἀλλὰ τὸ χρῆμα, οὐχὶ τὸ διὰ τῆς ἐργασίας κερδιζόμενον.

Τὸ χρῆμα, τὸ κερδιζόμενον ταχυδακτυλουργικῶς.

Ἡ δὲ ταχυδακτυλουργικὴ εἶναι κλάδος τῆς ὥρας τέχνης ληστείας.

Εἶδατε πόσοι καταχθόνιοι—διότι τοιοῦτος εἶναι ὁ χαρακτήρ ὃν τὸ κοινωνικὸν καθεστὸς ἀποδίδει εἰς πᾶσαν ληστοπραξίαν—πόσοι καταχθόνιοι ἀριθμοὶ ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς διὰ στόματος τῶν κυρίων Ζηνοπούλου καὶ Οἰκονόμου; Μᾶς ἐφαίνοντο οἱ δύο οὗτοι Βουλευταὶ ἀνακρίται οἱ ὅποιοι κατωρθώσαντες καὶ τοὺς ληστὰς νὰ συλ-

λάβωσι καὶ τὰ κλαπέντα ἀντικείμενα νὰ ἀνακαλύψωσι, ἐκθέτουσιν αὐτὰ πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ δικαστοῦ. Ἰδοὺ ἐν ὁρολόγιον. Ἰδοὺ ἐν ἀδαμαντοκόλλητον ἐνώτιον. Ἰδοὺ ἐν περιδέραιον. Ἰδοὺ μία γούνα. Ἰδοὺ καὶ ἡ μπουγάδα ἀκόμη, ἣν καὶ αὐτὴν ἐκλεψαν οἱ ἀλιτῆριοι.

Εἰς 47 ἑκατομμύρια ὑπολογίζεται τὸ κέρδος τὸ ὁποῖον ἡ Τράπεζα ἐπορίσθη ἐκ τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως Τραπεζογραμμάτων.

Ποία ἐπιχειρήσεις ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ τόσον ποσὸν ἐξ ἐνὸς ἀπλοῦ προνομίου ;

Καὶ εἶναι ἐπιχειρήσεις ἡ ἐκμετάλλευσις τὸ ἔργον τῆς Τραπεζῆς ;

Εἶναι ἐκμετάλλευσις, δυστυχῶς χωρὶς μεταλλεῖον.

Διότι εἶναι ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπων.

Αὐτὰ τὰ 47 ἑκατομμύρια ἤθελον χρησιμεύσει ὡς τόκοι μεγάλου δανείου, δι' οὗ νὰ σιδηροστρωθῇ ὅλη ἡ Ἑλλὰς.

Καὶ εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ κέρδος τῆς Τραπεζῆς ;

Ὁ κ. Τρικούνης εἶπεν : Αὐτὸ εἶναι τὸ δεκατημόριον τῶν ἄλλων κερδῶν, τῶν ἐκ τῆς τοκογλυφίας.

Τοκογλυφίας ἡσφαλισμένης ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὁποία, εἵπομεν καὶ ἐν ἄλλῳ ἄρθρῳ, τὸ λέγομεν καὶ σήμερον, θὰ περάσῃ μίαν ἡμέραν ὅλη εἰς τοὺς σιδηροὺς κλωβούς τῆς Τραπεζῆς καὶ τότε ἡ Τράπεζα θὰ δώσῃ βασιλεία.

Τ' ἀκούτε, Μεγαλειότατε ;

Λάβετε ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀριθμοὺς οὓς ἔφερεν ὁ κ. Οἰκονόμος, τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ποιοῦντας παράλληλον μεταξὺ τῶν ἐξόδων τῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν κερδῶν αὐτῆς.

Διὰ τὰ δῶσα τὸ 1872 καθαρὸν κέρδος εἰς τοὺς μετόχους αὐτῆς 3,252,640 δρ. ἐδαπάνησεν εἰς διαχειρίσεις, συντάξεις καὶ ἀμοιβάς, 1,784,793.

Αὕτῃ ἡ ἐπιχείρησις εἶναι χαρτοπαίγνιον, εἰς τὸ ὁποῖον μπορῶ νὰ καταβάλω 100 λίρας, ἀρκεῖ νὰ κερδίσω ἑκατὸν μίαν.

Καὶ κατ' ἡγερότερον.

Εἶναι σωστὸν Λαχεῖον.

Καταθέτεις ἐν κεφάλαιον τὸ ὁποῖον προορίζεις δι' ἀμοιβάς. Καὶ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ δύναιται νὰ συλλέξῃς—θέλομεν νὰ εἰπώμεν ληστεύσῃς—δεκαπλάσια, ἑκατοντα